

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Slovakia](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Slovakia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea documentelor

Potrivit interpretării practicii judiciare, „comunicarea sau notificarea actelor” este înțeleasă drept o etapă procedurală întreprinsă de o instanță pentru a notifica o parte la o procedură, sau o terță parte a cărei cooperare este necesară în procedură, cu privire la desfășurarea respectivei proceduri judiciare. Informarea deplină și eficientă a părților cu privire la evoluția procedurilor este o condiție prealabilă esențială pentru buna desfășurare și încheiere a procedurilor judiciare; o instanță nu poate acționa și lua decizii decât dacă părților li s-au pus la dispoziție toate documentele a căror primire și cunoaștere reprezintă o condiție prealabilă pentru următoarea etapă procedurală, pentru aplicarea unor reparații, pentru excepții de procedură sau pentru protecție, precum și alte acte care sunt admisibile numai în termenul prevăzut prin lege sau de către instanță. În special comunicarea sau notificarea de hotărâri judecătorești pe fond este o condiție prealabilă esențială pentru soluționarea definitivă a dosarului și pentru forța executorie a hotărârii instanței. Trebuie subliniat faptul că, la articolul 105 și următoarele din Legea nr. 160/2015, Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ (*Civilný sporový poriadok*), se definesc doar aspectele procedurale ale comunicării sau notificării actelor (judiciare). Comunicarea sau notificarea unui act de drept material, și anume care include o exprimare a voinței sub forma unui document, este reglementată de articolul 45 din Legea nr. 40/1964, Codul Civil (*Občiansky zákonník*). Există o diferență semnificativă între comunicarea sau notificarea efectuată în temeiul regulamentelor de fond și al celor de procedură, în special în ceea ce privește efectul comunicării sau al notificării, finalizarea procesului de comunicare sau notificare și inițierea consecințelor juridice.

Existența normelor specifice pentru comunicarea sau notificarea actelor judiciare

Scopul normelor specifice privind comunicarea sau notificarea actelor judiciare din Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ reprezintă o încercare din partea legiuitorului de a susține principiul egalității armelor și sistemul procedurilor contradictorii în procedura jurisdicțională. Nicio persoană nu poate fi dezavantajată în cadrul procedurii jurisdicționale și fiecare parte trebuie să fie informată în egală măsură cu privire la evoluția procedurii jurisdicționale. Părțile trebuie să aibă posibilitatea de a asigura cooperarea necesară în cursul procedurii și de a lua cunoștință de declarațiile și de probele celeilalte părți, de orice acte procedurale ale instanței referitoare la procedură, precum și de fondul cauzei. Principiul egalității armelor și sistemul procedurilor contradictorii în cadrul procedurii constituie elemente esențiale și definitorii ale dreptului la un proces echitabil, care constituie, în Slovakia, un drept constituțional (articolele 46-48 din Constituție sau *Ústava Slovenskej republiky*) în temeiul articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În general, toate comunicările sau notificările efectuate în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ pot fi considerate comunicări sau notificări oficiale, și anume:

- comunicarea sau notificarea prin căsuța poștală electronică (metoda preferată);
- comunicarea sau notificarea la o adresă electronică (e-mail) (numai la solicitarea părții în cauză);
- comunicarea sau notificarea personală prin intermediul unui serviciu legitim de comunicare sau notificare (un serviciu de comunicare sau notificare prin poștă, un serviciu de comunicare sau notificare procedural) sau în alt mod decât comunicarea sau notificarea personală;
- comunicarea sau notificarea prin publicarea unui anunț;
- comunicarea sau notificarea specială prin intermediul altor servicii legitime de comunicare sau notificare [departamentul specific din cadrul Poliției, poliția municipală, un executor judecătoresc, Serviciul de Pază pentru Penitenciare și Instanțe (*Zbor vâzenskej a justičnej stráže*), o unitate de îngrijire instituționalizată sau de protecție, Ministerul de Afaceri Externe și Europene, Ministerul Apărării].

Într-un sens restrâns, comunicarea sau notificarea oficială se referă numai la comunicarea sau notificarea personală în cadrul procesului juridic. O instanță recurge la procedura prevăzută pentru comunicarea sau notificarea ordinară în cazul actelor pentru care legea nu prevede comunicarea sau notificarea personală.

Diferitele dispoziții ale Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ prevăd documentele pentru care se impune comunicarea sau notificarea personală. În plus, comunicarea sau notificarea personală este utilizată, de asemenea, în cazurile în care instanța dispune comunicarea sau notificarea personală în funcție de circumstanțele unei cauze specifice (instanțele recurs, de regulă, la comunicarea sau notificarea personală, de exemplu, pentru o citare în proces din motive de securitate procedurală). Faptul că legiuitorul a prevăzut această comunicare sau notificare privilegiată pentru diferitele documente atestă importanța acestor documente și nevoia ca partea să ia cunoștință de conținutul acestora, astfel încât să se asigure exercitarea dreptului la un proces echitabil.

Legea nr. 160/2015 – Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ („CSP”) – impune ca următoarele acte să fie notificate sau comunicate personal:

- un ordin prin care instanța a permis o modificare a acțiunii, în cazul în care părțile nu au fost prezente la termenul de judecată când a fost modificată acțiunea [articolul 142 alineatul (2) din CSP];
- cererea și anexele sale în cazul în care instanța nu a respins acțiunea sau nu a decis încheierea procedurii [articolul 167 alineatul (1) din CSP];
- o declarație în apărare în cazul în care pârâtul nu recunoaște întregul conținut al cererii [articolul 167 alineatul (3) din CSP];
- o declarație a reclamantului, prezentată în temeiul articolului 167 alineatul (3), ca răspuns la declarația în apărare [articolul 167 alineatul (4) din CSP];
- o citație în cadrul unei proceduri preliminare [articolul 169 alineatul (2) din CSP];
- o hotărâre judecătorească [articolul 223 alineatul (1) din CSP];
- o somație de plată în cadrul unei acțiuni [articolul 266 alineatul (1) din CSP];
- contestațiile pârâtului împotriva unei somații de plată care îi sunt notificate reclamantului [articolul 267 alineatul (5) din CSP];
- un ordin emis în temeiul articolului 273 litera (c) din Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ privind obligația de a da o declarație scrisă cu privire la acțiune într-un termen stabilit și de a preciza în declarația respectivă situația de fapt esențială pentru apărarea părții respective, de a anexa orice document la care se face trimitere și de a preciza elementele de probă pentru a dovedi aceste afirmații în sensul articolului 273 litera (a) din Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ.

Legea nr. 161/2015 [Codul de procedură civilă necontencioasă (*Civilný mimosporový poriadok*) („CMP”) impune ca următoarele acte să fie notificate sau comunicate personal:

- ordonanțele de inițiere a procedurii care le sunt notificate sau comunicate părților în cazul procedurilor inițiate din oficiu (articolul 27 din CMP);

- cererile de chemare în judecată modificate, dacă părțile în cauză nu au fost prezente la ședința de judecată în cadrul căreia s-a făcut modificarea (articolul 28 din CMP);
- ordonanțele prin care se soluționează cauza pe fond (articolul 45 din CMP);
- ordonanțele din cadrul procedurilor de returnare a unui minor în caz de deplasare sau de reținere neautorizată, prin care i se solicită persoanei care, potrivit autorului plângerii, a încălcat legea să depună o declarație scrisă în această privință [articolul 131 alineatul (2) din CMP];
- notificările și instrucțiunile din cadrul procedurilor succesoriale adresate persoanelor care pot fi considerate în mod rezonabil moștenitori în ceea ce privește drepturile lor de moștenire și posibilitatea de a refuza moștenirea, în cazul în care instanța nu a emis notificări și instrucțiuni verbale în acest sens [articolul 189 alineatul (2) din CMP];
- notificările privind o cerere de predare a unui bun în cadrul unei proceduri împotriva predării unui bun depus la un notar în scopul îndeplinirii unei obligații în cazurile prevăzute la articolul 335 literele (a) sau (b) sau în cazul în care depozitarul a solicitat ca bunul depus să îi fie predat lui sau unei alte persoane decât beneficiarul (articolul 340 din CMP);
- comunicări prin care se formulează obiecții în cadrul unei proceduri prin care se confirmă uzucapiunea, trimise persoanei care, la momentul inițierii procedurii, este desemnată în titlul de proprietate ca titularul dreptului de proprietate sau al unor drepturi reale asupra bunurilor care fac obiectul procedurii de confirmare a uzucapiunii (articolul 359g din CMP).

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Instanța este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor în cadrul procesului juridic. În urma unei interpretări sistematice a Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, este evidențiată următoarea ordine de prioritate pentru comunicarea sau notificarea actelor scrise:

1. de către instanță în cadrul unei ședințe de judecată sau al unui alt act;
2. prin intermediul căsuței poștale electronice, în temeiul Legii nr. 305/2013 privind forma electronică de guvernare de către autoritățile publice și de modificare a anumitor legi (Legea privind e-guvernarea) (*zákon o e-Governmente*) (este obligatoriu ca toate persoanele juridice să aibă o casuță poștală electronică activată, în timp ce persoanele fizice pot alege să activeze una);
3. comunicarea sau notificarea la o adresă electronică, la solicitarea părții, în cazul în care nu se impune comunicarea sau notificarea personală a documentelor;
4. comunicarea sau notificarea prin intermediul unui serviciu de comunicare sau notificare legitim:
  - de regulă, o companie de servicii poștale sau un serviciu de comunicare sau notificare procedural;
  - în cazul în care consideră că este necesar, instanța poate dispune comunicarea sau notificarea de către departamentul competent al Poliției, de către un executor judecătoresc sau de către poliția municipală;
  - în cazuri speciale, instanța comunică sau notifică documente prin intermediul: Serviciului de Pază pentru Penitenciare și Instanțe (comunicarea sau notificarea către persoane fizice care execută pedepse cu închisoarea sau se află în arest), al unităților de îngrijire instituționalizată și de protecție (comunicarea sau notificarea către persoane fizice plasate în astfel de instituții), al Ministerului de Afaceri Externe și Europene (comunicarea sau notificarea către persoane fizice care beneficiază de privilegii și imunitate diplomatice sau către persoane aflate în gospodăria unei persoane care beneficiază de privilegii și imunitate diplomatice, ori către persoane cărora urmează să li se comunice sau să li se notifice documente în spații protejate prin imunitate diplomatică) și al Ministerului Apărării (comunicarea sau notificarea către militarii de carieră și documente care nu pot fi comunicate sau notificate în alt mod);
  - un caz special îl constituie comunicarea sau notificarea prin publicarea unui anunț, dacă aceasta este prevăzută de Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ (de exemplu, în cazul în care nu se cunoaște adresa unei persoane fizice) sau de alt act legislativ (de exemplu, articolul 199 din Codul de procedură civilă necontencioasă).

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine

locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În astfel de cazuri, instanțele slovace încearcă întotdeauna în mod activ să afle detalii despre locația actuală a destinatarului, în principal prin consultarea Registrului de evidență a populației din Republica Slovacă (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), care este conectat electronic la sistemele informatice ale instanțelor. Instanța poate afla imediat locul de reședință permanentă sau temporară menționat în acest registru (dacă o astfel de adresă există). De asemenea, Agenția de Asigurări Sociale (*Sociálna poisťovňa*) cooperează, în prezent, cu instanțele slovace pe cale electronică, prin intermediul grefei, iar o instanță poate solicita anumite informații înregistrate de Agenția de Asigurări Sociale, în special adresa unei părți la procedură, astfel cum figurează în evidențele Agenției de Asigurări Sociale, precum și numele actualului sau fostului angajator al părții (prin intermediul căruia, în unele cazuri, se pot obține detalii despre locul unde se află destinatarul în prezent). De asemenea, instanța este autorizată prin lege să solicite cooperarea administrației fiscale, a municipalității, a unui penitenciar etc.

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” a portalului european e-justiție](#).

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

După cum s-a menționat mai sus, instanțele slovace au acces direct, prin grefa instanței, la datele incluse în Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă. Părțile la procedura jurisdicțională au posibilitatea de a solicita, în urma achitării unei taxe administrative de cinci euro, date din Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă (confirmarea sau notificarea scrisă cu privire la locul în care se află o persoană) .

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Slovacia acordă asistența menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (a). Cererile de identificare a unei adrese trebuie trimise unei instanțe districtuale, deoarece, în conformitate cu articolul 56 alineatul (3) din Legea nr. 97/1963 privind dreptul internațional privat și normele de procedură, instanța competentă teritorială a căreia îi este adresată cererea este cea responsabilă de prelucrarea unor astfel de cereri. În aceste cazuri, instanța care primește cererea ia măsuri similare cu cele descrise la punctul 4.1.

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) – prin care Slovacia a optat pentru posibilitatea de a oferi asistență în cazul cererilor privind adresa în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) – este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” a portalului european e-justiție](#).

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Astfel cum este menționat la punctul 3, instanțele acordă prioritate comunicării sau notificării personale în cadrul unei ședințe de judecată sau al unui alt act. De asemenea, acestea pot recurge la:

- comunicarea sau notificarea prin căsuța poștală electronică în temeiul Legii privind e-guvernarea;
- comunicarea sau notificarea la o adresă electronică (e-mail), la solicitarea părții, în cazul în care nu se impune comunicarea sau notificarea personală a documentelor;
- comunicarea sau notificarea prin intermediul serviciilor de comunicare sau notificare legitime (un serviciu

poștal, un serviciu de comunicare sau notificare procedural; dacă este necesar, departamentul competent al Poliției, un executor judecătoresc sau poliția municipală; în cazuri speciale, Serviciul de Pază pentru Penitenciare și Instanțe, o unitate de îngrijire instituționalizată sau de protecție, Ministerul de Afaceri Externe și Europene și Ministerul Apărării);

- legea prevede, de asemenea, cazurile în care comunicarea sau notificarea trebuie să fie efectuată prin publicarea unui anunț (pentru a notifica o hotărâre unui grup nedeterminat de persoane).

În mod prioritar, instanța trimite actele la o casuță poștală electronică în temeiul Legii privind guvernarea electronică, în cazul în care destinatarul a activat o astfel de casuță poștală electronică și în cazul în care actul notificat sau comunicat este un act electronic cu semnătură electronică calificată sau alte formalități necesare.

În cazurile în care nu este posibil să se transmită actele în format electronic în temeiul Legii privind guvernarea electronică, instanța le notifică sau comunică prin intermediul serviciilor legitime de comunicare sau notificare. În astfel de cazuri, instanța notifică sau comunică actele la adresa comunicată de autoritatea solicitantă. În cazul în care comunicarea sau notificarea nu a fost efectuată cu succes, atunci instanța comunică sau notifică documentele:

1. unei persoane fizice, la adresa menționată în Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă sau la adresa unui resortisant străin din Slovacia, conform statutului de rezident al acestuia;
2. unei persoane juridice, la adresa sediului social al persoanei juridice respective, astfel cum este menționată în Registrul Companiilor (*Obchodný register*), care se găsește la adresa <https://www.orsr.sk/>, sau într-un alt registru public (de exemplu, Registrul de Licențe pentru Schimburi Comerciale, *Živnostenský register*).

Metode alternative, altele decât comunicările sau notificările indirecte

Prin stabilirea răspunderii obiective stricte a părților pentru datele înscrise în registrele publice, Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ nu prevede alte metode alternative decât notificarea sau comunicarea indirectă menționată la punctul 7.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Cu excepția cazurilor de notificare sau comunicare personală a actelor (a se vedea punctul 2), instanța poate, de asemenea, să notifice sau să comunice acte prin mijloace electronice (email), în cazul în care partea la procedură solicită acest lucru în scris și furnizează o adresă de e-mail. Un document este considerat a fi comunicat sau notificat în cea de a treia zi după expediere, chiar dacă destinatarul nu l-a citit.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea la o casuță poștală electronică în temeiul Legii privind guvernarea electronică (este obligatoriu ca toate persoanele juridice să aibă o casuță poștală electronică activată, în timp ce persoanele fizice pot alege să activeze una).

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 19 alineatul (2) – prin care Slovacia nu permite utilizarea e-mailului pentru notificarea sau comunicarea actelor care trebuie notificate sau comunicate personal – este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” de pe portalul european e-justiție.](#)

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ reglementează comunicarea sau notificarea indirectă în cazul comunicării sau al notificării documentelor fizice, în timp ce Legea privind e-guvernarea reglementează comunicarea sau notificarea prin intermediul căsuțelor poștale electronice.

În cazul Legii privind e-guvernarea, nu putem vorbi despre o comunicare sau o notificare indirectă (fictivă) în adevăratul sens al cuvântului, deoarece tocmai activarea unei căsuțe poștale electronice (indiferent dacă aceasta se realizează în mod automat pentru persoanele juridice sau opțional pentru persoanele fizice) înseamnă că adresa destinatarului nu poate fi „necunoscută” și nici nu este posibil ca „documentul să nu poată fi transmis”. Simpla depunere a mesajului oficial electronic (e-mailul instanței) în căsuța poștală electronică implică faptul că mesajul respectiv se află la dispoziția destinatarului. Depunerea efectivă a unui mesaj electronic oficial (corespondența instanței) în căsuța poștală electronică înseamnă că destinatarul se află în posesia acestuia. Un mesaj electronic oficial este considerat a fi fost comunicat sau notificat în ziua următoare depunerii acestuia în căsuța poștală electronică. Însă, în cazul în care este vorba despre un document pentru care se impune comunicarea sau notificarea personală, în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, atunci, dacă destinatarul nu îl colectează în sistem (și, prin urmare, nu îl citește), acesta este considerat a fi comunicat sau notificat la sfârșitul unei perioade de 15 zile care începe în ziua următoare depunerii mesajului electronic oficial. Această metodă nu poate fi utilizată atunci când se comunică sau se notifică o somație de plată, în acest caz comunicarea sau notificarea indirectă (fictivă) fiind interzisă. Cu toate acestea, în sensul articolului 821 alineatul (1) din Legea nr. 757/2004 privind instanțele, înregistrarea la o căsuță poștală electronică fără a transmite o confirmare electronică de primire până la sfârșitul perioadei de depunere pentru notificarea sau comunicarea unui act oficial electronic care este livrat personal și în cazul căruia se interzice notificarea sau comunicarea alternativă este considerată un refuz nejustificat de a primi actul oficial electronic notificat sau comunicat. În astfel de cazuri, actul oficial electronic se consideră notificat sau comunicat în ziua următoare expirării termenului de depunere.

În cazul comunicării sau notificării clasice în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, aplicarea notificării sau comunicării indirecte (fictive) este identică, indiferent de forma comunicării sau notificării, mai exact, indiferent dacă este vorba despre o comunicare sau notificare ordinară ori despre o comunicare sau notificare personală. În cazul în care adresa destinatarului este înscrisă într-un registru public (Registrul de evidență a populației în cazul persoanelor fizice și Registrul Companiilor în cazul persoanelor juridice), iar scrisoarea este returnată instanței în cauză ca nefiind comunicată sau notificată, aceasta este considerată a fi comunicată sau notificată în ziua în care aceasta a fost returnată instanței. În cazul în care adresa unei persoane fizice nu este înscrisă în Registrul de evidență a populației, comunicarea sau notificarea este efectuată prin afișarea la avizierul și pe site-ul instanței, iar scrisoarea este considerată a fi comunicată sau notificată în termen de 15 zile de la publicarea comunicării sau notificării. Această metodă de comunicare sau notificare indirectă nu poate fi utilizată în cazul comunicării sau notificării unei somații de plată.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau

comunicate actele?

A se vedea punctul 7.1.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Aceasta nu este o altă metodă, ci o comunicare sau notificare ordinară prin intermediul unei companii de servicii poștale – în cazul în care nu găsește destinatarul la adresa respectivă, serviciul poștal lasă o notificare scrisă specifică în căsuța poștală a destinatarului prin care îl informează că scrisoarea (înregistrată sau pentru notificare sau comunicare personală) a fost depusă la oficiul poștal. Destinatarul sau un destinatar autorizat poate lua în primire documentele într-un anumit termen, care este, de obicei, de 18 zile calendaristice. Acest termen poate fi prelungit la cererea destinatarului. În cazul în care nu este ridicată în termenul stabilit, scrisoarea nu mai poate fi livrată. Scrisorile care nu au putut fi livrate sunt returnate expeditorului de către serviciul poștal.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să accepte documentul fără un motiv întemeiat, documentul respectiv este comunicat sau notificat din ziua în care acceptarea acestuia a fost refuzată; serviciul de comunicare sau notificare procedural trebuie să informeze destinatarul cu privire la acest lucru. În cazurile în care nu este efectuată în mod legitim, notificarea sau comunicarea nu produce efecte juridice.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Dacă se solicită livrarea obișnuită cu o cerere de confirmare a livrării, oficiul poștal (*Slovenská pošta, a.s.*, ca furnizor tradițional de servicii poștale) livrează documentele doar dacă destinatarul sau un destinatar autorizat (în cazul în care documentele în cauză nu pot fi livrate destinatarului) prezintă dovada identității atunci când preia documentul livrat, permite înregistrarea numărului actului de identitate și confirmă primirea. Destinatarii autorizați să preia documente adresate unei persoane fizice sunt soțul/soția destinatarului și persoanele cu vârsta de cel puțin 15 ani care locuiesc împreună cu destinatarul, în aceeași casă sau apartament.

Însă, documentele aflate sub regim de comunicare sau notificare personală nu pot fi livrate acestor persoane.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

A se vedea punctul 7.3.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat

destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 7.3.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da, în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, aceasta constituie o confirmare de primire care, servind drept dovadă a faptului că un act judiciar a fost comunicat sau notificat, este un act public. Informațiile din confirmarea de primire sunt considerate a fi adevărate, cu excepția cazului în care există probe care dovedesc contrariul. Una dintre părțile la procedură, care contestă exactitatea informațiilor din confirmarea de primire (susținând că nu s-a urmat procedura legală de comunicare sau notificare) este obligată să aducă dovezi pe baza cărora instanța să decidă cu privire la aceste afirmații. În cazul în care instanța comunică sau notifică un document în timpul unei ședințe de judecată sau al unui act procedural, se introduce o mențiune în acest sens în stenograma ședinței.

Legea privind e-guvernarea reglementează confirmarea de primire pe cale electronică, aceasta constituind confirmarea comunicării sau notificării personale a unui document (mesaj oficial) – destinatarul este obligat să confirme comunicarea sau notificarea unui mesaj electronic oficial sub forma unei confirmări electronice. Confirmarea comunicării sau notificării constituie o condiție prealabilă pentru a face accesibil conținutul mesajului electronic oficial în căsuța poștală electronică a destinatarului. Confirmarea electronică cuprinde mențiuni privind data, ora, minutul și secunda comunicării sau notificării mesajului oficial. La fel ca în cazul unei confirmări de primire „fizice”, datele pe care le conține aceasta sunt considerate a fi corecte, cu excepția cazului în care se dovedește altfel, și, de asemenea, efectele acesteia pot fi contestate.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

A se vedea punctele 7.1 și 7.4 pentru cazurile în care destinatarul actului nu îl primește.

În cazul în care un document a fost comunicat sau notificat cu încălcarea legii, este necesară repetarea procesului de comunicare sau notificare a documentului respectiv; Legea slovacă nu prevede instituția de validare a unei comunicări sau notificări nule. Orice comunicare sau notificare a actelor judiciare, care este efectuată printr-o altă metodă decât cele legale, nu este efectuată în mod legal și nu determină producerea consecințelor juridice prevăzute prin lege.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Acest lucru depinde întotdeauna de legea instanței sesizate cu soluționarea acestei chestiuni. În cazul în care procedura se desfășoară în fața unei instanțe slovace, iar instanța decide, după examinare, că refuzul destinatarului de a accepta actele nu a fost justificat, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate la data la care au fost refuzate (a se vedea punctul 7.4). Astfel de decizii nu pot face obiectul unei căi de atac.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 15 este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” a portalului european e-justiție](#).

■ Ultima actualizare: 06/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.